ההיא רביתא דאישתכח דהות בי דני והות

נקיטא אופיא בידה אמר רבא "חמרא שרי

אימר מגבה דחביתא שקלתיה ואע"ג דליכא

תו אימר אתרמויי איתרמי לה 🕫 ההוא פולמומא

דסליק לנהרדעא פתחו חביתא מובא כי

אתא רב דימי אמר עובדא הוה קמיה דרבי

אלעזר ושרא ולא ידענא אי משום דסבר לה

כרבי אליעזר דאמר ספק ביאה מהוָר אי

משום דסבר רובא דאזלי בהדי פולמוסא

ישראל נינהו א"ה האי ספק ביאה ספק מגע

הוא כיון דמפתחי מובא אימא אדעתא

ל) נוכרום פ"ו מ"ל. ה"ו, ג) שם ע"ש ול"ע, ד) וכתובות כז. שבת מא.

הוהות הר"ח

(א) גמ' ההוא פולמוסא. דף נה ע"ב בתוק' בד"ה י אליעזר מטהר: (ב) שם מסרה לה איקלידא דמסרה לעובדת דמסרה לה איקלידא לעובדת כוכבים כל״ל ומיבת מפתחה נמחק: (ג) רש"י ד״ה אקלידא מפתח הס״ד ואח״כ מ״ה שמירה מפחח שאני התם משום וכו' דמה לו בפנימית. נ"ב עיין רש"י בב"ב בדף י" ע"ב הטעם דאינו נתפס כגנב משום שיכול לומר כלי נפל מידי שיכור כונור כני נפר נודר לכך באתי הנה וקשה דהרי תירוץ זה יכול לומר ג"כ :כשנכנס לפנימי ול״ע

לעזי רש"י

אישקומ״א. קֶצֶף. אשטנדיל״ר השטנרייליי״ר]. [אישטינדייליי״ר]. להתמתח, להשתרע.

מוסף רש"י

בולשת. חיינות גיים הבא לעיר על שם שמחפשין ובולשים את העיר קרי לה בולשת (שבת מא.) חיל, על שמחפשים במטמונים (רחורוח רז.). שמחפשין ובחזין, כדמתרגמינן (בראשית לא) יימפש. ובלש (ודה יג.). בשעת שלום. כגון שהוא של אותה מלכות (שבת תא.).

מגבה דחביחה שקלחה. ודוקה רביתה דחינה יודעת בטיב ניסוך ולא מסרה נפשה למינגע אבל גדולה מכי חזינן דנקיטא אופיא לא

הא ודאי בגו חביתא שקלתה: אימר אחד דמי כי עייל ידיה לא מתפים כגנב: אמלרי. דגג קמלרנא אני מכוין למדת בנין שאני רוצה למדוד לכך הושטתי את ידי. לשון אחר מתשובת הגאונים מתמוגג אשטנדיל"ר בלע"ז וגרסי׳ אימלודי קא ממלדנא: בלד גגו. שאינו גבוה ממנו וליכא למימר מחמוגג אני כשמושיט ידו שם: אנא דאמרי כרשב"ג. דאמר לעיל ובלבד שלא תהא ידו של

שמחפשין וחותרין קרי להו בולשת כדמתרגמינן ויחפשה ובלש: גבו'

עם הארץ מגעת שם ולרב לא שאני ליה

ורמינהי

דממונא פתחו וכספק ביאה דמי ההיא מסוביתא דמסרה לה איקלידא 🌣 מפתחה לעובדת כוכבים א"ר יצחק א"ר אלעזר עובדא הוה בי מדרשא ואמרו ילא מסרה לה אלא שמירת מפתח בלבד אמר אביי אף אגן נמי תנינא 🌣 המוסר מפתחות לע"ה מהרותיו מהורות לפי שלא מסר לו אלא שמירת מפתח בלבד השתא מהרותיו מהורות יין נסך מיבעיא למימרא דמהרות אלימי מיין נסך אין דאיתמר חצר שחלקה במסיפס אמר רב מהרותיו ממאות יובעובד כוכבים אינו עושה יין נסך ורכי יוחגן אמר האף מהרותיו מהורות מיתיבי יהפנימית של חבר והחיצונה של ע"ה אותו חבר שומח שם פירות ומניח שם כלים ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם קשיא לרב אמר לך רב שאני התם ישנתפם עליו כגנב ת"ש יּרשב"ג אומר הגגו של חבר למעלה מגגו של ע"ה אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים ובלבד

שלא תהא ידו של ע"ה מגעת לשם קשיא

לרבי יוחנן אמר לך רבי יוחנן שאני התם

דאית ליה לאישתמומי מימר אמר אימצורי

קא ממצרא ת"ש מינגו של חבר בצד גגו של

עם הארץ אותו חבר שומח שם פירות ומניח

שם כלים ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת

לשם קשיא לרב אמר לך רב לאו איכא ר"ש

בן גמליאל דקאי כוותי אנא דאמרי כר"ש בן גמליאל: כותני" סיבולשת שנכנסה

לעיר בשעת שלום חביות פתוחות אסורות

םתומות מותרות בשעת מלחמה אלו

ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך: גמ'

ההיא רביתא דהות נקישא אופיא בידה אמר רבא חמרא שרי. פ״ה דוקא תינוקת שאינה יודעת בטיב ניסוך ולא טרחה ליגע אבל נערה גדולה לא תלינן לקולא מיהו לא מלינו חלוק זה בשוק מקום לכן נראה דלאו דוקא רביתא ה״ה גדולה אלא דעובדא

הכי הוה ומיהו לפ"ה לא נפקא מניה מידי עכשיו דגם הגדולים אינם בקיאים בטיב ניסוך: אימר מגבה דחביתא קלמתה. ולא נגעה ביין אלא מן האויר קלטתה אבל אי שקלתה מעל גבי היין יאסר מטעם נצוק מיהו יש בספרים ישנים שקלתה ואפילו הכי שרי משום דאינה בקיאה בטיב ניסוך ולא מסרה נפשה למינגע כפ״ה אבל בגדולה כיון דנקיטא אופיא איכא למיחש: ההוא פולמוסא דסליק . לנהרדעא פתחו חביתא מובא א"ר חייא בר אבא עובדא הוה קמיה דר' יוחנן ושרא ולא ידענא אי משום דקסבר כר"א כו' ופריך ספק ביאה ספק מגע הוא. דודאי עובדי כוכבים נינהו ואע"ג דגבי גנבי דלעיל אמרינן דהוי ספק ביאה ספק אם הם עובדי כוכבים או אם הם ישראלים ה"מ גנבים דיש מהם שהם ישראל אבל פולמוסא סתם עובדי כוכבים הם דאי הוה ישראל היה הדבר ניכר ונודע ומדלא נודע ש"מ שהם עובדי כוכבים וא"כ ספק מגע הוא וע"כ לא מטהר ר"א אלא בספק ביאה אבל ספק מגע טמא ומשני כיון דפתחי טובא ספה אדעתא דממונא ספק אדעתא דשתיה פתחו ופ״ה דפתחו יותר מכדי שתיה מוכחה מילתה דהדעתה דממונה פתחו ובגנבותייהו טרידי כפ״ה לפי שיטתו דלעיל ופירושו דחוק ועוד קשה דמ"ש גבי גנבי דאמר ספק ישראל נינהו וגבי פולמוסא אמר ודאי עובדי כוכבים נינהו א"כ ה"ל לתלמודא לפרש לכן פי׳ ר״ת לפי שיטתו דלעיל שפיר דר"ח מטהר משום ספק ספיקח והכי פי׳ הכא ספק ביאה ספק מגע הוא פי׳ נהי דהוי ספק אם הפולמוסא הם עובדי כוכבים או ישראל כמו בגנבים מ"מ אם הם עובדי כוכבים ודאי נגעי וליכא רק חדא ספיקא דלא דמי לההיא דגנבים דלעיל דאמרינן דהוי ספק מגע אם נגעו אם לאו היינו משום דסתם גנבים אדעתא דממונה אתו אבל פולמוסה סתם בחים לאכול ולשתות כדאמר פרק שני דבילה כא.) ושחטנו להם עגל והאכלנום והשקום וא"כ הוי ספק מגע משום דליכה אלה חדה ספיקה ובחדה ספיקה לה המר ר"ה ומשני

כיון דפתחו טובא יותר מכדי שתיה אימור אדעתא דממונא פתחו בין שגג חבר למעלה בין שהוא שוה לו: בותבר' בולשת. חיל. על שם וא"כ הוי ספק ספיקא ספק עובדי כוכבים או ישראל ואת"ל שהם עובדי כוכבים שמא פתחו לשם ממונא ולא אדעתא דשתיה כיון דאיכא טובא:

מסרה לה אלא שמירת מפתח. ולא סמכא אדעתא ליכנס דנתפסת כגנג מכאן שאם תפס המושל את היהודי והניח שמירת עובדי 🧲 כוכבים בביתו ונמסר להם כל המפתחות אף של יין אם אין אוכלים ושותים ממה שבבית הישראל היין מותר ואם אוכלים בבית אסור ואמנם אם מנאן הישראל כמו שהניחם מלאים כשרים דכוותיה אשכחן גבי בגדיו לענין טומאה שאם מנאן כמו שהניחם טהורים ואמרינן עלה וכן ביין נסך ואולי כשמחפשין אותו בכל מקום ובקרקע ובכחלים את מטמוני ישראל גם היין אסור לפי שגם לחוך חביות הכניסו קנה ארוך לחפש בו אכן אם היה לישראל סימן וחבור במגופה מותר דאם הסירוה לחפש בה לא היו מחזירין אותה דהא לא מירתתי מישראל כלל: בתוחות אסורות. משמע אפילו טובא ולא אמרי׳ אדעתא דממולא פתחו כדאמרי׳ לעיל גבי פולמוסא והיינו משום דפולמוסא באים לגבות מס המלך וארנונא ולכך איכא למימר דאדעתא דממונא פתחו אבל בולשת אינם באים כי אם דוקא לאכול ולשחות:

רביתא. תינוקת עובדת כוכבים: אופיא. אשקומ"א של יין: אימר מלינן לקולה: אע"ג דליכה סו. שחין שם חופיה עוד וחיכה למימר

אימרמי. דהך אופיא הוא דהואי התם: פולמוסא. ראש הגיים שר לבה: ולה ידענה הי. שרה משום ספק עובד כוכבים ספק ישראל וכר"א דאמר ספק ביאה טהור. ולקמיה פריך הא לאו ספק ביאה הוא דודאי עובדי כוכבים היו: ישראל נינהו. ואזלינן בתר רובא דליכא ספיקא: כיון דמפתחי טובח. הרבה יותר מכדי לורך שתייתן מוכחה מילתה דחדעתה דממונא פתחו ובגנבותייהו טרידי ודמי לבולשת שנכנסה לעיר בשעת מלחמה דקתני מתניתין [לקמן] אלו ואלו מותרות הלכך אע"ג דספק מגע הוא כיון דמוכחה מילתה לקולה כספק ביחה דמי: מסוביחה. מוכרת יין בחנות כמו זולל וסובא (דברים כא) סבחד מהול במים וישעיה או: אהלידא. מפתח (ג) שמירת מפתחות ולא סמכא דעתה ליכנס ונתפסת כגנב: יין נסך מיבעיא. בניחותא ומסייע לרב דימי: למימרא דטהרות אלימי מיין נסך. מדנקט לה בלשון ק"ו: שחלקה במסיפס. מחילה נמוכה עם החרך מלד זה וחבר שטהר טהרות מלד זה: אינו עושה יין נסך. דנתפס עליו כגנב. אלמא טהרות אלימי: מיתיבי. שתי חלירות זו לפנים מזו הפנימית של חבר: וחילונה. הפתוחה לרה"ר של עם הארן דאין לו לעם הארן דריסת הרגל על הפנימית: שועת שם. בפנימית אבל אי הוי איפכא דחיצונה של חבר כיון דהוי לעם הארץ דריסת הרגל בחילונה אין חבר שוטח שם פירותיו. מ"מ קשיא לרב דקתני אע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם: (ד) התם משום דנתפם עליו כגנב. דמה לו בפנימית אבל חלוקה דכחצר

שה א מיי׳ פי״ב מהל׳ מאכלות אסורות מסכנת הסלרה הלכה כג ועיין בהשגות ובכ"מ סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' קכח סעיף ב [וסי קכד סעיף טו]: במ ב מיי שם פי״ג הלכה ב ועיין בהשגות ובכ״מ ולחם משנה סמג שם טוש"ע י"ד

מטמאי משכב ומושב

מטנותי משכב ומושב הלכה ג: צא ד מיי' פי"ג מהל' אסורות מאכלות מחככות הסורות הלכה ז סמג לאוין שם טוש"ע י"ד סי" קכט סעיף : 110

שו. צב ה מיי' [שס] ופי"ב מהל' מטמאי משכב ומושב הלכי כא: ומושב הנכי כמו. צג ו ז מיי׳ פי״ב מהל׳ מטמאי משכב ומושב

הלכי כ: צד ח מיי׳ שם הלכי יט ואע"פ שידו מגעת

מותר: צה ט מיי שם וכלכד שלא תהא ידו מגעת בנו מהם ידו מגנ ועיין בכסף משנה: צו י מיי י מיי' פי"ב מהנכות מאכלות אסורות הל' כד סמג לאוין קמח טוש"ע